

Ето разказателятъ, който е билъ свидѣтель на тѣзи вжтрѣшни и кжщни исторически приключения, както слѣдва.

«Ако сж е случило нѣкоги нѣкоя история която, по своитѣ чудни и многочисленни случки що ся пклни, е заслужвала внимание да бжде отстжпена на изроденитѣ потомци, тя е, безъ противорѣчие, историята на царицата Катерина, втора жена на Велики Петра и майка на княгинята Елисавета.

«Нека начнемъ отъ своето начало и рождение, които бѣхж съвсѣмъ непознати както отъ цѣль свѣтъ тжй и отъ нея сжщата, ако трѣба да я вѣрваме, въ продължение на сичкиятъ ѝ животъ и този на нейниятъ мжжжъ, който при сичкитѣ издирки и тжрсеие въ врѣмето на двацетъ години, не можя да ся научи най малкото нѣщо вржзъ този прѣдмѣтъ. И до днесъ това щеше да бжде една ненеповѣдана тайна за свѣтътъ, ако, преди три мѣсеца отъ смжртътъ на Велики Петра, и двѣ години отъ тжзи на княгинята, не бѣше сж открило, отъ единъ особенъ случай, когото ще изложимъ по доло въ животописанието на тжзи извжиредна жена, и отъ когото не остава никакво сжмнение, че тя ся назовавала Скавронска, и че е била родена въ Деритъ на 1686, дѣто и ся кржстила въ сжщата година въ католическата църква по обрядитѣ на тжзи религия, отъ която сж били и родителитѣ ѝ.

«Послѣднитѣ тѣзи селеки бѣженци изъ Полско, и които трѣба да сж били безсжмѣние роби, както сж сичкитѣ селци въ Полско, нануснали това мѣсто и ся прѣселили въ Деритъ, малакъ градъ въ Лифляндия, дѣто по причина на тѣхната бѣдность били принудени да ся поставятъ като слуги за да придобиватъ поддържанието на своятъ животъ. Чрѣзъ катадневенъ трудъ, тѣ прѣкарвали тжй сжществуванieto си до тогива до когито чумата завладѣла провинцитѣ на Лифляндия, и ги принудила, за да отбѣгнжтъ нейното наказание, да ся оттеглжтъ по околнитѣ мѣста на Мариенбургъ. При всичкитѣ тѣзи прѣдварителни мѣрки, както бащата тжй и майката, въ растоанне на